

05-11-2010

Sagsnr.
2010-85030

Dokumentnr.
2010-743212

Bilag 2. Overblik over høringssvar vedr. ny budgetmodel

I forlængelse af høringen af den nye budgetmodel er der indkommet 163 høringssvar¹, der dækker over svar fra forældrebestyrelser og ledere til faglige organisationer. Kun en meget lille del (8 pct.) er interesseret i model 2, jf. tabel 1, som af mange enten bliver fundet som uigennemskuelig eller uretfærdig og medføre forskelsbehandling mellem klynger og netværk. Valget står dermed primært mellem model 1 (hvor budgettildelingen alene sker via pladsprisen) og model 3 (hvor pladspriserne kombineres med et relativt højt grundbeløb).

Tabel 1. Indkomne svar og fordeling på foretrukken model

	Antal	Pct. af alle institutioner	Foretrækker Model 1	Foretrækker Model 2	Foretrækker Model 3	Foretrækker anden model
Antal institutioner	131	21 %	33 %	8 %	27 %	33 %
Heraf: Kommunale	56	16 %	53 %	14 %	19 %	16 %
Selvejende	74	28 %	18 %	4 %	34 %	47 %
Svar fra klynger, org. mv.	25	-	28 %	8 %	16 %	52 %
I alt	156/163*	-	32 %	8 %	25 %	36 %

Anm.: * Der er 7 institutioner, der har afgivet to svar (fra fx både leder og bestyrelse). Dermed er der afgivet i alt 163 svar. 15 klynger/netværk repræsenterende 90 institutioner har afgivet svar. Ekskl. svar vedr. specialområdet.

Kendetegnende for valg af model er, at store institutioner (kommunale som selvejende) som udgangspunkt peger på model 1, mens små institutioner som udgangspunkt peger på model 3. Det gennemsnitlige antal børnepoint er således over dobbelt så stort, hos de institutioner, der vælger at pege på model 1, versus de der peger på model 3, jf. tabel 2.

Tabel 2. Institutionernes størrelse fordelt på modelvalg, gns. børnepoint

	Model 1	Model 2	Model 3	Anden model
Kommunale institutioner	141	76	60	70
Selvejende institutioner	151	38	65	56
Alle institutioner	144	66	64	59

Anm.: Opgjort som gennemsnitlige antal børnepoint. Kun svar fra institutioner indgår i opgørelsen.

Som det fremgik af tabel 1, peger ca. 1/3 af institutionerne på model 1 som den foretrukne. Udover de rene økonomiske betragtninger om, hvilken model der sikrer klyngen eller institutionen flest midler, så er de primære argumenter for denne model, at den er mest retfærdig og sikrer de mest ensartede pladspriser samt at den understøtter klyngeledelse og stordriftsfordele. Med udgangspunkt i de samme argumenter bakker LFS også op om denne model. Model 3 afvises, da den vurderes at ville

¹ Ekskl. svar vedrørende specialområdet.

skævvride ressourcerne til fordel for små selvstændige institutioner, og ikke skaber incitament til at lægge sig sammen.

Godt 1/4 af institutionerne har valgt model 3 som den foretrukne. Argumenterne her er typisk, at det er den model, der giver de bedste muligheder for at sikre de små institutioner og for at bevare selvstændighed og særpræg.

De gennemgående tilbagemeldinger for at vælge model 3 er dog, at den har de færreste økonomiske konsekvenser for den enkelte institution. Valget af model 3 sker for mange institutioner således mere af nød end lyst, og mange fremhæver, at selv med model 3 vil små institutioners eksistens været truet. Grundbeløbet vurderes ikke at være tilstrækkeligt til, at det understøtter en institutionsstruktur med små institutioner.

Over 1/3 af primært små institutioner giver således udtryk for, at de ikke kan pege på nogle af de tre modeller. Dette tal dækker imidlertid over, at de fleste kommunale institutioner har valgt at pege på en af de tre modeller. Fokuseres alene på selvejende institutioner, er det ca. halvdelen af de selvejende institutioner og stort set alle de selvejendes paraplyorganisationer og netværk, der forkaster alle tre modeller, der alle på sigt vurderes at have den konsekvens, at mange små og især selvejende institutioner må dreje nøglen om.

For de små – primært selvejende – institutioner og deres paraplyorganisationer/netværk er det desuden et gennemgående træk, at de ikke ser deres konkrete forhold afspejlet i de tre pågældende modeller og den fremlagte klynge/netværksstruktur. Ingen af de tre modeller vurderes således på ordentligt vis at tage højde for de særlige forhold, der kendetegner selvejende institutioner, og der er en udbredt bekymring for, at de påtænkte ændringer vil gå ud over mangfoldigheden og forskelligheden blandt Københavns daginstitutioner. På denne baggrund afviser BUPL også alle tre modeller, som de ikke mener er tænkt ordentligt sammen med udførelsen af det pædagogiske arbejde.

Derudover bliver der også peget på mange forhold, som rækker ud over det konkrete spørgsmål om valg af model. En række institutioner peger fx på vanskeligheder ved at hjemtage besparelserne enten fordi de allerede har ”centraliseret” administrationen eller af anden grund ikke kan høste flere stordriftsfordele, eller peger på at opsigelsesvarsler mv. gør det svært at hjemtage besparelserne på kort sigt. Mange institutioner giver i den forbindelse også udtryk for ønske om en længere indfasningsperiode.